

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तुमुलं युद्धमुपस्थितं श्रुत्वा चारमुखात् न तु दृष्ट्वा कौरवान् इवेति च्छेदः न द्रवंतीति न अपि तु द्रवंत्येव पांडवान् प्रतीत्यर्थः
 एवमुक्त्वा तु कौंतेयो भ्रातृभिः सहितोऽनघः ॥ अर्धक्रोशे तु नगरादतिष्ठद्वाहिरेव सः ॥ १४ ॥ द्रुपदः कौरवान् दृष्ट्वा प्राधावत समंततः ॥ शरजालेन महता मोहय
 न्कौरवीं चमूं ॥ १५ ॥ तमुद्यतं रथेनैकमाशु कारिणमाहवे ॥ अनेकमिव संत्रासान्मे निरेत तत्र कौरवाः ॥ १६ ॥ द्रुपदस्य शरा घोरा विचेरुः सर्वतो दिशं ॥ ततः शं
 खाश्च भेर्यश्च मृदंगाश्च सहस्रशः ॥ १७ ॥ प्रावाद्यंत महाराज पंचालानां निवेशने ॥ सिंहनादश्च संजज्ञे पंचालानां महात्मनां ॥ १८ ॥ धनुर्ज्यातलशब्दश्च संस्पृ
 श्य गगनं महान् ॥ दुर्योधनो विकर्णश्च सुबाहुर्दीर्घलोचनः ॥ १९ ॥ दुःशासनश्च संक्रुद्धः शरवर्षैरवाकिरन् ॥ सोऽतिविद्धो महेष्वासः पार्षतो युधिदुर्जयः ॥ २० ॥
 व्यध मत्तान्यनीकानि तक्षणादेव भारत ॥ दुर्योधनं विकर्णं च कर्णं चापि महाबलं ॥ २१ ॥ नाना नृपसुतान् वीरान्सैन्यानि विविधानि च ॥ अलातचक्रवत् सर्वं
 चरन्वाणैरतर्पयत् ॥ २२ ॥ ततस्तु नागराः सर्वे मुसलैर्यष्टिभिस्तदा ॥ अभ्यवर्षत कौरव्यान् वर्षमाणा घना इव ॥ २३ ॥ स बालवृद्धास्ते पौराः कौरवान् अभ्ययुस्त
 दा ॥ श्रुत्वा सुतुमुलं युद्धं कौरवानेव भारत ॥ २४ ॥ द्रवंति स्म नदंति स्म क्रोशंतः पांडवान् प्रति ॥ पांडवास्तु स्वनं श्रुत्वा आर्त्तानां लोमहर्षणं ॥ २५ ॥ अभिवाद्य
 ततो द्रोणं रथानां रुरुदुस्तदा ॥ युधिष्ठिरं निवार्या शुमायुध्यस्वेति पांडवं ॥ २६ ॥ माद्रेयौ च क्रूरक्षौ तु फाल्गुनश्च तदाऽकरोत् ॥ सेनाग्रगोभीमसेनः सदा भूद्रद
 या सह ॥ २७ ॥ तदा शत्रुस्वनं श्रुत्वा भ्रातृभिः सहितो नघः ॥ आयाज्जवेन कौंतेयोरथेनानादयन्दिशः ॥ २८ ॥ पंचालानां ततः सेनामुद्धूतार्णवनिःस्वनां ॥ भी
 मसेनो महाबाहुर्दंडपाणिरिवांतकः ॥ २९ ॥ प्रविवेश महासेनां मकरः सागरं यथा ॥ स्वयमभ्यद्रवद्भीमो नागानीकं गदाधरः ॥ ३० ॥ स युद्धकुशलः पा
 र्थो बाहुवीर्येण चातुलः ॥ अहनत्कुंजरानीकं गदया कालरूपधृत् ॥ ३१ ॥ ते गजागिरि संकाशाः क्षरंतोरुधिरंबहु ॥ भीमसेनस्य गदया भिन्नमस्तकपिंडकाः ॥
 ॥ ३२ ॥ पतंति द्विरदाभूमौ वज्रघातादिवाचलाः ॥ गजानश्चान् रथांश्चैव पातयामास पांडवः ॥ ३३ ॥ पदातींश्च रथांश्चैव न्यवधीदर्जुनाग्रजः ॥ गोपाल इव दं
 डेन यथापशुगणान्वने ॥ ३४ ॥ चालयन् रथनागांश्च संच चालवृकोदरः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भारद्वाज प्रियं कर्तुमुद्यतः फाल्गुनस्तदा ॥ ३५ ॥ पार्षतं शर
 जालेन क्षिपन्नागात्स पांडवः ॥ हयौघांश्च रथौघांश्च गजौघांश्च समंततः ॥ ३६ ॥ पातयन् समरे राजन्युगांताग्निरिव ज्वलन् ॥ ततस्तेहन्यमाना वै पंचालाः स्तं
 जयास्तथा ॥ ३७ ॥

तथानदंतीत्यपि ज्ञेयं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥